

ЗАКОН

від 13 червня 2003 року.

про соціальну зайнятість

Розділ 1

Загальні положення

Стаття. 1. 1. Закон визначає принципи соціальної зайнятості.

2. Положення Закону поширюються, зокрема, на:

- 1) бездомних осіб, які проходять індивідуальну програму виходу з бездомності, в розумінні положень про соціальну допомогу,
- 2) залежних від алкоголю людей,
- 3) залежних від наркотиків або інших токсичних речовин,
- 4) особи з психічними розладами, як це визначено законодавством про охорону психічного здоров'я,
- 5) довготривалих безробітних в розумінні положень про сприяння зайнятості та інститути ринку праці,
- 6) звільнених з місць позбавлення волі, які мають труднощі з інтеграцією в суспільство в розумінні законодавства про соціальну допомогу,
- 7) біженців, які проходять індивідуальну програму інтеграції, у розумінні положень про соціальну допомогу,
- 8) осіб з обмеженими можливостями, у розумінні положень про професійну та соціальну реабілітацію та зайнятість осіб з обмеженими можливостями

- осіб, які зазнають соціального виключення і які, через свою життєву ситуацію, не можуть задовольнити свої основні потреби власними силами та опинилися в ситуації, що унеможливорює або обмежує їхню участь у професійному, соціальному та сімейному житті.

3. Положення Закону не поширюються на осіб, зазначених у пункті 2, які мають право на:

- 1) допомогу по безробіттю;
- 2) надбавку до виходу на пенсію;

- 3) передпенсійну виплату;
- 4) (скасовано)
- 5) структурну пенсію;
- 6) пенсію по непрацездатності;
- 7) пенсійні виплати;
- 8) компенсаційні виплати вчителям.

3а. Особи, зазначені в пункті 6 параграфу 3, можуть брати участь у заходах, що проводяться клубами соціальної інтеграції, відповідно до правил, викладених у пунктах 3-5а статті 18.

4. Завдання, визначені цим Законом, реалізуються шляхом соціальної зайнятості, під якою слід розуміти надання особам, зазначеним у пункті 2, можливості брати участь у заходах, що проводяться центрами соціальної інтеграції, клубами соціальної інтеграції та підтримуваною зайнятістю, зазначеними у пункті 8 статті 2.

5. (скасовано)

Стаття 2. У всіх випадках, коли Закон посилається на:

1) грант - означає грант у розумінні положень про державні фінанси;

1а) випускник центру соціальної інтеграції - особа, яка відвідувала заняття в центрі соціальної інтеграції протягом щонайменше 6 місяців і отримала сертифікат, зазначений у статті 13.5а.; така особа є випускником центру соціальної інтеграції протягом 6 місяців з дати завершення занять у центрі соціальної інтеграції;

1b) випускник клубу соціальної інтеграції - особа, яка брала участь у клубі соціальної інтеграції протягом щонайменше 6 місяців, має дійсний сертифікат, зазначений у статті 18.5а., та виконала умови соціального контракту;

2) неурядові організації - означає неурядові організації, як вони визначені в положеннях про суспільно корисну діяльність та волонтерство, що діють в інтересах осіб, зазначених у статті 1, за винятком політичних партій, профспілок, організацій роботодавців, органів професійного самоврядування та фондів, заснованих партіями;

3) середня заробітна плата - означає середньомісячну заробітну плату в національній економіці в попередньому кварталі станом на перший день місяця після її оголошення Головою Центрального статистичного управління в Офіційному віснику Республіки Польща "Монітор Польський";

4) соціальна реінтеграція - діяльність, у тому числі самодопомога, спрямована на відновлення та підтримання в особи, яка бере участь у заходах центру соціальної інтеграції, клубу соціальної інтеграції або працевлаштована роботодавцем, здатності брати участь у житті місцевої громади та виконувати соціальні ролі за місцем роботи, проживання чи перебування;

- 5) професійна реінтеграція - діяльність, спрямована на відновлення та підтримання в особи, яка бере участь у заходах центру соціальної інтеграції та клубу соціальної інтеграції, здатності виконувати самостійну роботу на ринку праці;
- 6) інтеграційна допомога - грошова допомога, яка виплачується учаснику центру соціальної інтеграції в рамках індивідуальної програми соціального працевлаштування;
- 7) учасник - особа, яка відвідує заняття в центрі соціальної інтеграції за індивідуальною програмою соціальної зайнятості;
- 8) підтримувана зайнятість - означає надання консультаційної та фінансової підтримки особі, зазначеній у статті 1, у підтримці професійної активності, що дозволяє працевлаштуватися, виконувати суспільно корисну роботу в розумінні положень про сприяння зайнятості та інститути ринку праці, заснувати соціальний кооператив або приєднатися до нього, а також займатися економічною діяльністю;
- 9) допомога по безробіттю - це допомога по безробіттю, про яку йдеться в статті 72 ч.1 п.1 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці" (Законодавчий вісник за 2019 р., поз. 1482, 1622, 1818 і 2473).

Розділ 2

Принципи створення центру соціальної інтеграції

Стаття 3. 1. Центр соціальної інтеграції, далі "Центр", здійснює професійну та соціальну реінтеграцію шляхом надання наступних послуг:

- 1) формування навичок виконання соціальних ролей і досягнення соціальних позицій, доступних для тих, хто не є соціально виключеним;
- 2) набуття професійних навичок та стажування, перепідготовка або підвищення професійної кваліфікації;
- 3) навчитися планувати своє життя та задовольняти свої потреби власними зусиллями, зокрема через можливість отримувати власний дохід шляхом працевлаштування або підприємницької діяльності;
- 4) навчання вмінню раціонально розпоряджатися грошима.

1а. Місцезнаходження послуг, зазначених у пункті 1, може відрізнятися від місцезнаходження Центру.

<1b. Послуги, зазначені в пункті 1, можуть надаватися працівникам, зайнятим на соціальному підприємстві, зазначеному в Законі від 5 серпня 2022 року про соціальну економіку (Законодавчий вісник, поз. 1812).> // Доданий пункт 1b до статті 3 набуває чинності 30.10.2022 (Законодавчий вісник 2022, поз.1812).

2. Центр, відповідно до положень Закону, може бути заснований:

- 1) місцевою владою у вигляді:
 - a) бюджетної одиниці,
 - b) бюджетної установи місцевого самоврядування,
- 2) неурядовою організацією - NGO,
- 3) суб'єктом, зазначеним в абзацах 1 і 3 ч. 3 ст. 3 Закону від 24 квітня 2003 р. "Про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу" (Законодавчий вісник за 2020 р., поз. 1057 і за 2021 р., поз. 1038, 1243, 1535 і 2490)

- надалі іменуються "установи-засновники".

3. (скасовано)

4. Центр, створений неурядовою організацією або організаціями, зазначеними у статті 3.3.1 та 3. Закону від 24 квітня 2003 року про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу, функціонує як організаційно та фінансово відокремлена одиниця у спосіб, що забезпечує належну ідентифікацію в організаційному та фінансовому плані, в тій мірі, в якій доходи, витрати та результати можуть бути ідентифіковані, з урахуванням положень про бухгалтерію.

Стаття 4. 1. Запит на отримання статусу Центру подається установою, що його створює, воєводі, до компетенції якого належить місцезнаходження Центру.

2. Запит, зазначений в пункті 1, повинен містити:

- 1) назва установи, що створює Центр, та адреса її місцезнаходження;
- 2) інформація про місце діяльності Центру та місце надання послуг, зазначених у статті 3.1а, а також передбачувану дату початку роботи;
- 2а) контактні дані Центру;
- 3) очікувана кількість учасників і вказана група учасників, для яких Центр надаватиме послуги;
- 4) запланований вид виробничої, торговельної або сервісної діяльності;
- 5) програма роботи з учасниками в рамках професійної та соціальної реінтеграції;
- б) очікувана кількість працівників Центру та їхня кваліфікація;
- ба) заплановані типи трудових договорів для працівників Центру та їх робочий час;
- 7) дані про організацію та систему діяльності Центру;
- 8) дані про передбачувані наслідки діяльності Центру, зокрема, запланована кількість осіб, які пройдуть професійне навчання, перепідготовку або підвищення кваліфікації, запланована кількість осіб, яким участь у діяльності Центру та підтримана соціальна зайнятість сприятиме працевлаштуванню відповідно до положень трудового законодавства або започаткуванню власної справи, запланована кількість фінансово незалежних осіб;

- 9) дані про орієнтовний річний кошторис загальних витрат на діяльність Центру, включаючи витрати на здійснення професійної та соціальної реінтеграції;
- 10) дані про обсяг власних коштів установи-засновника, витрачених на створення Центру, та форму цих коштів, а також очікуваний внесок у фінансування діяльності Центру;
- 11) дані про інші джерела фінансування діяльності Центру, у тому числі за рахунок коштів, передбачених муніципальною програмою профілактики та розв'язання проблем залежності та протидії соціальному відчуженню;
- 12) проект правил роботи Центру;
- 13) копія правостановлюючого документа на майно, в якому працюватиме Центр або де надаватимуться послуги, перелічені в статті 3.1;
- 14) висновок голови адміністрації про необхідність створення Центру в його/її районі, за винятком заявки, поданої районом;
- 15) акт про створення Центру, якщо Центр створюється органом місцевого самоврядування.

Стаття 5. 1. Статус Центру надає воєвода, до компетенції якого належить місце діяльності Центру, шляхом прийняття адміністративного рішення на підставі заяви, зазначеної у статті 4.

2. Статус Центру надається строком на п'ять років.

3. (скасовано)

4. Центр зобов'язаний:

1) (скасовано)

2) щорічно, не пізніше 31 березня, подавати воєводі та особам і органам, які надають Центру субсидії, а також установі-засновнику звіт, що містить розрахунок субсидій за попередній рік, результати професійної та соціальної реінтеграції, а також кошторис витрат і доходів на поточний рік, пов'язаних з наданням послуг, зазначених у статті 3.1, та інформацію про зміни в даних, що містяться в заявці, зазначеній у статті 4.

5. Воєвода веде реєстр організаційних одиниць, яким він/вона надав статус Центру.

Надання статусу Центру рівнозначне внесенню до реєстру.

5а. Реєстр повинен містити дані, перелічені у статті 4.2.1-2а. та 4, а також дату надання або поновлення статусу Центру.

5б. Реєстр, про який йдеться в пункті 5, повинен бути доступний в електронній формі на веб-сайті управління, що обслуговує воєводу.

6. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, своїм розпорядженням визначає зразок звіту, згаданого в пункті 2 розділу 4, що містить дані про:

- 1) кількість співробітників, які працювали протягом звітного періоду;
- 2) кількість учасників, з урахуванням поділу на групи осіб, зазначених у статті 1.2.;

- 3) кількість фінансово незалежних учасників;
- 4) кількість учасників, залучених до професійної та соціальної реінтеграції;
- 5) послуги, спрямовані на учасників в рамках професійної та соціальної реінтеграції;
- 6) виконання фінансового плану за попередній рік, включаючи надані гранти, виплачені інтеграційні виплати та заохочувальні бонуси;
- 7) кошторис витрат і доходів на поточний рік, керуючись необхідністю стандартизації елементів звітності.

7. Воєвода щорічно, не пізніше 30 квітня відповідного року, подає міністрові, відповідальному за соціальне забезпечення, узагальнений звіт про інформацію, отриману відповідно до абзацу 2 пункту 4.

Стаття 5а. Воєвода, на прохання установи-засновника, може прийняти рішення про продовження статусу Центру на період часу, зазначений в абзаці 2 статті 5, беручи до уваги поданий звіт, зазначений в абзаці 2 пункту 4 статті 5, за останні 3 роки. Заява повинна містити дані, зазначені в пункті 2 статті 4.

Стаття 5б. 1. Воєвода здійснює нагляд за діяльністю Центру з точки зору правильності здійснення професійної та соціальної реінтеграції, дотримання діяльності Центру вимогам, що є підставою для надання статусу Центру відповідно до статті 4, а також з точки зору виконання зобов'язань, зазначених у статті 5, абзац 4, підпункт 2.

2. Здійснюючи нагляд, зазначений у частині 1, воєвода має право:

- 1) вимагати від Центру звітності; Центр зобов'язаний надати такі роз'яснення у визначений строк, який не може бути меншим, ніж 14 днів з дня отримання запиту про надання роз'яснень;
- 2) у разі виявлення будь-яких порушень у функціонуванні Центру вимагати від Центру припинення або усунення порушень у визначений строк, який не може бути меншим за 30 днів з моменту отримання вимоги.

Стаття 6. 1. Якщо Центр не зможе реалізувати положення, подані у заяві, згаданій у статті 4, настільки, що це унеможливило надання послуг, зазначених у статті 3, або якщо виявлено порушення у фінансових розрахунках, передбачених Законом, що впливають на фінансовий результат, воєвода приймає рішення про втрату статусу Центром або за пропозицією маршалка воєводства, мера міста чи бургомистра про надання дотацій Центру або установі, яка створила Центр.

1а. Воєвода приймає рішення про втрату статусу Центру також після безрезультатного закінчення строків, зазначених у пункті 2 статті 5.б., або за клопотанням установи-засновника.

2. У разі ліквідації установи, що заснувала Центр, воєвода приймає рішення про втрату статусу Центру з урахуванням положень пункту 4.
3. У разі прийняття рішення про втрату статусу Центру невикористані грантові кошти

підлягають поверненню органам, які надали грант, пропорційно до суми наданого гранту.

4. У разі ліквідації установи-засновника, яка є неурядовою організацією або суб'єктами, зазначеними в підпунктах 1 і 3 пункту 3 статті 3 Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу", права та обов'язки цієї установи можуть бути перебрані міською радою, до компетенції якої належить місцезнаходження Центру. Положення пункту 3 застосовується відповідно.

Стаття 6а. В адміністративних процедурах, що стосуються прийняття рішень про надання, продовження або втрату статусу Центру, органом вищого рівня є міністр, відповідальний за соціальне забезпечення.

Стаття 6б. У питаннях, не врегульованих Законом про надання статусу Центру, застосовуються положення Закону від 14 червня 1960 г. - Адміністративно-процесуальний кодекс (Законодавчий вісник 2018 р., поз. 2096 і 2019 р., поз. 60, 730 і 1133).

Стаття 7. 1. Створення Центру фінансується:

- 1) у випадку Центру, створеного місцевим органом влади, відповідно до правил, викладених у законодавстві про державні фінанси;
- 2) у випадку Центру, заснованого неурядовою організацією або суб'єктами, зазначеними в пункті 1 і 3 частини 3 статті 3 Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерство", з:
 - а) ресурсів інституції, що створила установу, з надходжень, пожертвувань або інших джерел,
 - б) (скасовано)
 - в) грантів на обладнання з власних доходів муніципалітету для реалізації муніципальної програми профілактики та вирішення проблем з алкоголем,
 - г) інших власних надходжень органу місцевого самоврядування, крім тих, що зазначені в пункті (в).

2. Створення Центру може фінансуватися за рахунок гранту на обладнання з власних надходжень місцевого самоврядування для реалізації обласної програми профілактики та вирішення проблем, пов'язаних з алкоголізмом, відповідно до умов договору, зазначеного в статті 8.1.

Стаття 8. 1. Маршалек воєводства, відповідно до умов угоди, укладеної з установою, що створила центр, або з організацією, яка керує клубом соціальної інтеграції, може надати Центру або клубу соціальної інтеграції дотацію на обладнання, а також дотацію на функціонування Центру протягом перших 3 місяців з власних доходів місцевого самоврядування, призначених на реалізацію обласної програми профілактики та вирішення

проблем, пов'язаних з вживанням алкоголю.

2. Грант на обладнання, зазначений у пункті 1, може бути призначений на:

- 1) адаптація приміщень, призначених для професійної та соціальної реінтеграції, до потреб учасників заходів Центру або Клубу соціальної інтеграції;
- 2) облаштування приміщень та підготовка робочих місць, включаючи придбання машин та обладнання, необхідних для здійснення діяльності, зазначеної в статті 9;
- 3) закупівля сировини, матеріалів та інструментів, необхідних для роботи.

3. Розмір дотації для діяльності Центру на перші 3 місяці дорівнює сумі, яка визначається як добуток 50% розміру допомоги по безробіттю, що діє на день укладення договору, зазначеного в пункті 1, на кількість учасників занять професійної та соціальної реінтеграції, що проводяться в Центрі, та кількість працівників Центру, працевлаштованих на період не менше одного року, станом на кінець кожного місяця.

4. Дотація на обладнання виплачується Центру протягом 30 днів після укладення угоди, зазначеної в пункті 1.

5. Дотація на функціонування перших 3 місяців виплачується Центру трьома щомісячними платежами до 10 числа наступного місяця, за який призначено дотацію.

Стаття 8а. Пункти 2-4 статті 221 Закону від 27 серпня 2009 року про публічні фінанси (Законодавчий вісник від 2021 року, поз. 305, з наступними змінами¹⁾) не застосовуються до фінансування, про яке йдеться у статті 7, пункт 1, підпункт 2, літери с і d та пункт 2, а також у статті 8, що стосується створення Центру неурядовою організацією або суб'єктами, зазначеними у статті 3, пункт 3, підпункти 1 і 3 Закону від 24 квітня 2003 року про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу.

1) Поправки до консолідованого тексту вищезгаданого закону були опубліковані в Законодавчому віснику за 2021 рік, поз. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 і 2270.

Стаття 8б. 1. Центр обробляє персональні дані:

- 1) учасників, включаючи ім'я, номер PESEL, дату народження, адресні дані, сімейний стан, освіту, досвід або професійну кваліфікацію, етнічну приналежність, стан здоров'я, наявність залежностей, судимостей, кримінальних вироків та інших рішень, винесених в рамках судових або адміністративних проваджень,
- 2) членів сім'ї або законного представника учасника із зазначенням імені, номера PESEL, дати народження, адресних даних

- в обсязі, необхідному для надання послуг, зазначених у статті 3.1.

2. У зв'язку з обробкою персональних даних з метою надання послуг Центру, виконання зобов'язання, зазначеного в статті 13.1 та 2 Регламенту (ЄС) 2016/679 Європейського Парламенту та Ради від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою

персональних даних і про вільний рух таких даних та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (Офіційний вісник ЄС L 119 від 04.05.2016 р., с. 1, зі змінами та доповненнями²⁾), надалі - "Регламент", є необхідною умовою для виконання "Регламент 2016/679", здійснюється шляхом розміщення інформації, зазначеної в статті 13.1 та 2 Регламенту 2016/679, на видному місці в будівлі, де надаються послуги.

3. Адміністратор даних інформує особу, якої стосуються дані, про обмеження, зазначене в пункті 2, не пізніше першої діяльності, адресованої цій особі.

4. Заходи безпеки, що застосовуються адміністратором даних для захисту персональних даних, складаються щонайменше з:

- 1) дозволу на обробку персональних даних лише особам, які мають письмовий дозвіл, виданий адміністратором даних;
- 2) письмове зобов'язання осіб, уповноважених обробляти персональні дані, зберігати їхню конфіденційність.

5. Персональні дані, зазначені в пункті 1, зберігаються протягом 10 років з кінця календарного року, в якому було завершено надання послуг суб'єктам даних.

6. Центр та особи, які надають послуги, зазначені у статті 3.1, зобов'язані зберігати конфіденційність всієї інформації та даних, отриманих при наданні цих послуг.

Розділ 3

Принципи роботи центру соціальної інтеграції

Стаття 9. 1. Центр в рамках професійної реінтеграції може здійснювати виробничу, комерційну або сервісну діяльність, а також виробничу сільськогосподарську діяльність, за винятком діяльності з виробництва та торгівлі продукцією переробної промисловості, тютюновими, лікєро-горілчаними виробами, виноділля, пивоваріння та іншими алкогольними напоями з вмістом спирту понад 0,5% та виробами, виготовленими з дорогоцінних металів або такими, що містять такі метали.

2. Виробнича, торговельна та сервісна діяльність, зазначена в частині 1, не є господарською діяльністю в розумінні положень Закону від 6 березня 2018 р. - Закон про підприємців (Законодавчий вісник за 2019 рік, поз. 1292 і 1495) і може здійснюватися як статутна оплачувана суспільно корисна діяльність у розумінні положень про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу.

Стаття. 9а. 1. Центр може здійснювати діяльність у сфері соціальної інтеграції безробітних, спрямовану на формування активної позиції в соціальному та професійному житті, про яку йдеться в частині 5 статті 62а Закону від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці".

2. Реалізація заходів, зазначених у пункті 1, та їх фінансування здійснюються відповідно до:

- 1) договору, зазначеного у пункті 7 статті 62а Закону від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та установи ринку праці", у випадку Центру, створеного муніципалітетом, або
- 2) договору, зазначеного у пункті 11 статті 62а Закону від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та установи ринку праці", якщо Центр створено суб'єктом, зазначеним у підпунктах 2 і 3 пункту 2 частини 2 статті 3.
- 3) Положення глав 4, 5 і 6 не застосовуються до діяльності Центру, зазначеної в пункті

Стаття 10. 1. Діяльність Центру фінансується, зокрема, за рахунок:

- 1) дотації з власних доходів органів місцевого самоврядування, в тому числі призначену на реалізацію програми профілактики та вирішення проблем, пов'язаних з алкоголізмом, відповідно до пункту 1а;
- 2) доходу, отриманого від діяльності, зазначеної в статті 9;
- 3) фінансування Європейського Союзу;
- 4) Фонду праці щодо інтеграційних виплат, зазначених у статті 15, та заходів соціальної інтеграції, зазначених у статтях 9а.1 та 18.7;
- 5) субсидії з державного бюджету, що надходять з відомих програм розвитку центрів та клубів соціальної інтеграції, зазначених у ст. 18с.

1а. Положення ч. 1 п. 1, не поширюється на Центр, що діє як бюджетна установа.

1б. Діяльність Центру, організованого у формі бюджетної установи місцевого самоврядування, може фінансуватися у формі субвенції від установи-засновника.

2. У випадку Центру, заснованого неурядовою організацією або організаціями, зазначеними в пункті 1 і 3 частини 3 статті 3 Закону від 24 квітня 2003 року "Про суспільно корисну діяльність та волонтерство", діяльність Центру може додатково фінансуватися з цих джерел:

- 1) ресурси ресурси організації, що їх створила, з надходжень, пожертвувань чи інших джерел.
- 2) (скасовано)
3. (скасовано)

4. Розмір дотації, зазначеної в абзаці 1 пункту 1, у випадку, якщо засновником установи є неурядова організація або суб'єкти, зазначені в абзаці 3 пункту 1 і 3 статті 3 Закону від 24 квітня 2003р. на суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу, визначається шляхом множення суми, визначеної рішенням міської ради, на суму кількості учасників заходів з професійної та соціальної реінтеграції, що проводяться в Центрі, та кількості працівників Центру станом на кінець

місяця, і виплачується щомісяця, протягом періоду роботи Центру, до 10 березня кожного року. Сума дотації не повинна перевищувати суму, еквівалентну витратам на діяльність Центру за вирахуванням доходу, отриманого від діяльності, зазначеної у статті 9.

5. Розмір субсидії, зазначеної в абзаці 1 пункту 1, у випадку, якщо установою, що її формує, є одиниця територіального самоврядування, визначається як добуток витрат на здійснення професійної та соціальної реінтеграції на одного учасника та суми кількості учасників занять з професійної та соціальної реінтеграції, що проводяться в Центрі, та кількості працівників Центру, за вирахуванням доходу, отриманого від діяльності, зазначеної в статті 9, і визначається щорічно компетентним органом місцевого самоврядування.

6. Фінансування діяльності Центру передбачене для:

- 1) виплат учасникам заходів Центру, інтеграційної допомоги, зазначеної у статті 15, та заохочувальної інтеграційної премії, зазначеної у статті 15а;
- 2) закупівлі матеріалів, енергоносіїв, послуг, необхідних для роботи Центру;
- 3) оренди приміщень та ремонту приміщень, якими користується Центр;
- 4) податків, сплачених Центром;
- 5) винагороди персоналу Центру та похідні від неї;
- 6) здійснення професійної та соціальної реінтеграції та необхідну підтримку діяльності Центру в цій сфері;
- 7) навчання персоналу Центру, пов'язаного з діяльністю Центру;
- 8) харчування для учасників;
- 9) витрат на страхування майна Центру;
- 10) інших витрат, пов'язаних з діяльністю Центру.

7. (скасовано)

Стаття 11 1. Співробітниками Центру є:

- 1) персонал, відповідальний за конкретну діяльність, зазначену в статті 9, та фінансову службу Центру;
- 2) (скасовано)
- 3) соціальний працівник;
- 4) викладачі професійно-технічної освіти;
- 5) особи, зазначені в статті 16.1.1.b.

1a. Особи, які здійснюють соціальну та професійну реінтеграцію, зараховуються до працівників Центру.

2. Керівника Центру наймає установа, яка створила Центр.

3. Персонал Центру наймає керівник Центру, за винятком того, що на одного співробітника, який безпосередньо проводить заняття з учасниками, має припадати не більше

10 учасників. Ця умова не поширюється на осіб, зазначених у статті 16.1.1.b.

Розділ 4

Правила направлення до центру соціальної інтеграції

Стаття 12. 1. Особа, зазначена у статті 1, може бути скерована на підставі:

- 1) власного запиту або запиту законного представника,
- 2) запиту наркологічного закладу, районного центру допомоги сім'ї, центру соціальної допомоги, а в разі перетворення центру соціальної допомоги в центр соціальних послуг відповідно до положень закону від 19 липня 2019 р. "Про надання соціальних послуг центром соціальних послуг" (Законодавчий вісник, поз. 1818) - центру соціальних послуг, неурядової організації або клубу соціальної інтеграції за згодою цієї особи або її законного представника

- направлення для участі в заняттях Центру, центром соціальної допомоги, компетентним за місцем проживання або перебування особи, а в разі перетворення центру соціальної допомоги в центр соціальних послуг на підставі положень Закону від 19 липня 2019 року "Про здійснення соціальних послуг центром соціальних послуг" - центром соціальних послуг, а в разі особи, зазначеної в ст. 1 ч. 2 п. 5), районним центром зайнятості з повідомленням центру соціальної допомоги, компетентного за місцем проживання або перебування особи. 1 ч. 2 п. 5), районним центром зайнятості з повідомленням центру соціальної допомоги, компетентного за місцем проживання або перебування цієї особи, а у випадку перетворення центру соціальної допомоги в центр соціального обслуговування відповідно до положень Закону від 19 липня 2019 року "Про здійснення соціальних послуг центром соціального обслуговування" - центром соціального обслуговування.

2. Заява, зазначена в частині 1, розглядається з урахуванням висновку соціального працівника центру соціального захисту, а в разі перетворення центру соціального захисту на центр соціальних послуг відповідно до положень Закону від 19 липня 2019 року "Про надання соціальних послуг центром соціальних послуг" - соціального працівника центру соціальних послуг, компетентного за місцем проживання або перебування особи, яка має намір брати участь у Центрі, після попередньої соціальної співбесіди (сімейної).

3. (скасовано)

4. Керівник Центру приймає особу, направлену до Центру, після підписання з нею індивідуальної програми соціальної зайнятості (далі - програма) за погодженням з керівником центру соціальної допомоги, а в разі перетворення центру соціальної допомоги в центр соціальних послуг відповідно до положень Закону від 19 липня 2019 року «Про надання соціальних послуг центром соціальних послуг» - з директором центру

соціальних послуг за місцем проживання або перебування цієї особи.

5. Пріоритет при направленні до Центру надається особам, які проживають у громадах, де створено Центр. Особи, які проживають в інших територіальних одиницях, можуть бути направлені до Центру:

- 1) у разі укладення угоди між муніципалітетами про направлення осіб до Центру із зазначенням фінансування витрат на участь у ньому осіб, які туди направляються;
- 2) якщо Центр має вільні місця і фінансує витрати на участь особи, направленої муніципалітетом.

Стаття 13. 1. Програма, зазначена в статті 12.4, складається соціальним працівником Центру.

2. У програмі має бути зазначено, зокрема:

- 1) обсяг і форми професійної та соціальної реінтеграції;
- 2) (скасовано)
- 3) особи, відповідальні за реалізацію програми.

3. Програма може бути змінена на прохання однієї зі сторін.

4. Припинення програми відбувається у випадку:

- 1) постійного порушення учасником положень програми, що унеможлиблює її подальшу реалізацію;
- 2) остаточна відмова учасника від участі в діяльності Центру;
- 3) заява учасника про вихід з програми.

4а. У випадках, зазначених у підпунктах 1 і 2 пункту 4, рішення про припинення програми приймає керівник Центру.

4б. Учасник може оскаржити рішення керівника Центру, зазначене в пункті 4а, до адміністративного суду.

5. Завершення програми відбувається протягом 6 місяців від дня, коли учасник, на якого поширюється програма, влаштувався на роботу або іншу оплачувану роботу в розумінні положень про сприяння зайнятості та інститути ринку праці, заснував або вступив до соціального кооперативу чи розпочав підприємницьку діяльність, або від дня, коли закінчився період участі в заняттях у Центрі, зазначений у статті 15. Під час реалізації програми без участі в Центрі, інтеграційна допомога не виплачується.

5а. Після завершення участі в заходах Центру, менеджер Центру видає учаснику сертифікат, що підтверджує участь у заходах та навички, набуті в рамках професійної та соціальної реінтеграції.

6. Реалізація програми є умовою для того, щоб учасник міг користуватися послугами медичного страхування відповідно до правил, викладених у положеннях про медичні послуги,

що фінансуються за рахунок державних коштів, а також іншими послугами, передбаченими цим Законом.

7. (скасовано)

Розділ 5

Правила участі в центрі соціальної інтеграції

Стаття 14. 1. Тривалість щотижневого перебування учасника в Центрі не може бути меншою за 30 годин і більшою за 40 годин, за умови відповідного застосування статті 15.2. Закону від 27 серпня 1997 р. "Про професійну та соціальну реабілітацію і зайнятість осіб з інвалідністю" (Законодавчий вісник 2021 р., поз. 573 і 1981) щодо тривалості перебування учасника, який одночасно є особою з інвалідністю, зарахованою до значного або помірного ступеня інвалідності.

1а. Керівник Центру складає щомісячну програму діяльності Центру.

2. Керівник Центру забезпечує учасників:

- 1) навчанням з охорони праці та техніки безпеки;
- 2) проведенням відповідних медичних оглядів;
- 3) робочим одягом та взуттям;
- 4) безпечними та гігієнічними умовами для участі в заходах, включаючи засоби індивідуального захисту.

3. Учасники діяльності в Центрі мають право на забезпечення від нещасних випадків під час перебування в Центрі на підставі положень про забезпечення від нещасних випадків або професійних захворювань, спричинених особливими обставинами.

4. Учасники заходів у Центрі мають право на одне безкоштовне харчування на день під час перебування в Центрі.

Стаття 15. 1. Випробувальний термін у Центрі становить 1 місяць.

2. Після успішного проходження випробувального терміну керівник Центру допускає учасника до занять у Центрі, про що інформує керівник центру соціальної допомоги, а в разі перетворення центру соціальної допомоги на центр соціального обслуговування відповідно до положень Закону від 19 липня 2019 року "Про надання соціальних послуг центром соціального обслуговування" - директор центру соціального обслуговування.

3. Період участі в заняттях у Центрі може тривати до 11 місяців. Якщо аналіз стану виконання програми обґрунтовує необхідність продовження терміну участі у заняттях у Центрі, у тому числі у разі створення соціального кооперативу або започаткування учасником Центру господарської діяльності, керівник Центру за поданням або за погодженням із соціальним працівником Центру може продовжити термін участі у заняттях на додатковий

період, що не перевищує 12 місяців.

4. Протягом випробувального терміну та протягом періоду участі в заходах Центру, зазначених у пункті 3, керівник Центру на підставі запиту учасника призначає йому інтеграційну допомогу в розмірі 120% від допомоги по безробіттю.

5. Інтеграційна допомога виплачується Центром щомісяця в рахунок погашення заборгованості.

6. Інтеграційна допомога за неповний місяць участі визначається шляхом ділення суми допомоги на 30 і множення на кількість календарних днів, що припадають на період, за який виплачується допомога.

6а. Протягом періоду відвідування Центру, зазначеного в пункті 3, учасник має право на 6 вихідних днів, а в разі тривалого відвідування - на додаткові 6 вихідних днів. Кількість додаткових вихідних днів визначається пропорційно до періоду тривалої участі.

6б. Вихідні дні, зазначені в пункті 6а, надаються на прохання учасника і вимагають схвалення керівника Центру. Учасник має право на повну інтеграційну допомогу за ці вихідні дні.

7. Розмір інтеграційної допомоги зменшується на 1/20 за кожен день відсутності учасника без поважних причин на заходах Центру, що триває не більше 3 днів на місяць. У разі відсутності без поважних причин понад 3 дні на місяць, інтеграційна допомога за даний місяць не виплачується.

7а. Під час відвідування Центру, зазначеного в пункті 3, на період неможливості відвідування через хворобу підтверджену лікарем, але не довше ніж 21 день, допомога на інтеграцію зменшується на 1/40 за кожен день непрацездатності. За кожний додатковий день непрацездатності, пов'язаної з участю в заходах у Центрі, допомога не виплачується.

8. На прохання керівника Центру, яке містить копію списку виплачених інтеграційних допомог, староста, відповідний до місця розташування Центру, повертає з коштів Фонду праці суму інтеграційних допомог, виплачених у попередньому місяці, разом із внесками на соціальне страхування. На прохання керівника Центру староста може перерахувати Центру авансовий платіж інтеграційної допомоги разом із внесками на соціальне страхування.

Стаття 15а. 1. Протягом періоду участі в заняттях Центру, зазначених у статті 15.3, керівник Центру може призначити учаснику заохочувальну інтеграційну премію, беручи до уваги активну позицію учасника та його прогрес у соціальній та професійній реінтеграції.

2. Заохочувальний інтеграційний бонус не може перевищувати 100% суми інтеграційної допомоги, зазначеної в статті 15.4.

Підтримувана зайнятість

Стаття 15б. 1. Підтримувана зайнятість може здійснюватися у формі:

- 1) суспільно корисна праця відповідно до принципів, визначених положеннями про сприяння зайнятості та інститути ринку праці;
- 2) направлення на роботу на умовах статті 16;
- 3) захист інтересів, професійне, психологічне та соціальне консультування осіб, які виконують суспільно корисну працю в розумінні положень про сприяння зайнятості та інститути ринку праці, працевлаштовуються, займаються економічною діяльністю, створюють соціальний кооператив або вступають до нього.

2. Підтримувана зайнятість реалізується в рамках індивідуальної програми соціальної зайнятості або соціального договору, про які йдеться в положеннях про соціальну допомогу.

Стаття 16. 1. Після завершення участі в діяльності Центру або Клубу соціальної інтеграції, а в обґрунтованих випадках також до його закінчення, але не раніше ніж через 6 місяців участі, на вимогу керівника Центру, соціального працівника та учасника, а в разі участі в клубі соціальної інтеграції - на вимогу соціального працівника:

- 1) Районний центр зайнятості може направити учасника або учасницю Клубу соціальної інтеграції на роботу:
 - a) у роботодавця,
 - b) в Центрі.
- 2) (скасовано)

1а. Випускники Центру соціальної інтеграції або випускники Клубу соціальної інтеграції можуть здійснювати спільну господарську діяльність у формі соціального кооперативу відповідно до правил, викладених у положенні про соціальні кооперативи.

2. Направлення на роботу, про яку йдеться в пункті 1.1.а, здійснюється на підставі договору, укладеного між старостою, компетентним за місцем знаходження Центру, муніципалітетом, неурядовою організацією або суб'єктом, зазначеним в ст.18 пп.1, та роботодавцем, в якому роботодавець зобов'язується працевлаштувати направленого випускника або учасника Центру або учасника Клубу соціальної інтеграції на період не менше 6 місяців, а староста зобов'язується повернути роботодавцю частину винагороди, виплаченої цій особі за перші 6 місяців, в розмірі, що не перевищує 100% допомоги по безробіттю та внеску на соціальне страхування.

3. (скасовано)

4. Витрати на юридичну допомогу, консультації та поради при започаткуванні бізнесу,

зазначені в пункті 1а, можуть бути субсидовані з Фонду праці в розмірі до 80% документально підтверджених витрат на юридичну допомогу, консультації або поради, але не більше середньої заробітної плати.

5. Відшкодування, про яке йдеться в пункті 2, здійснюється старостою з коштів Фонду праці щомісяця на підставі заяви роботодавця протягом 30 днів з моменту її подання.

5а. Заява, зазначена в пункті 5, повинна містити:

- 1) дані про роботодавця;
- 2) дані перенаправленого учасника або учасника клубу соціальної інтеграції;
- 3) розмір та складові винагороди;
- 4) сума відшкодування.

5б. Відшкодування, зазначене в пункті 2, надається як допомога de minimis відповідно до Регламенту Комісії (ЄС) № 1407/2013 від 18 грудня 2013 року про застосування статей 107 і 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до допомоги de minimis (Офіційний вісник ЄС L 352/1 від 24.12.2013).

5в. Свідоцтво про надання відшкодування, про яке йдеться в абзаці 2, видається старостою згідно з правилами, визначеними в Законі від 30 квітня 2004 р. про провадження у справах, пов'язаних з державною допомогою (Законодавчий вісник за 2018 р., поз. 362 і за 2019 р., поз. 730 і 1063).

6. У разі початку діяльності, зазначеною в пункті 1а, особа має право на права, зазначені в положеннях про сприяння зайнятості та інститути ринку праці.

Стаття 17. (скасована)

Розділ 7

Клуби соціальної інтеграції

Стаття 18. 1. Муніципалітет, неурядова організація та суб'єкти, зазначені в ст. 3.2.3, які здійснюють професійну та соціальну реінтеграцію осіб, зазначених у ст. 1, можуть керувати клубом соціальної інтеграції. Клуб соціальної інтеграції починає функціонувати після внесення до реєстру, зазначеного в ст. 18а.

2. Клуби соціальної інтеграції можуть організовувати, зокрема:

- 1) діяльність, спрямована на допомогу людям у працевлаштуванні на тимчасову, повну або часткову зайнятість у роботодавців, виконанні послуг на підставі цивільно-правових договорів, підготовці до працевлаштування або започаткування діяльності у формі соціального кооперативу;
- 2) суспільно корисна праця;
- 3) громадські роботи;

- 4) юридичну консультацію;
- 5) діяльність самодопомоги у сфері зайнятості, житла та соціальних питань;
- 6) стажування, зазначені в положеннях про сприяння зайнятості та інститути ринку праці.

3. Участь у клубі соціальної інтеграції є добровільною.

4. Участь у клубі соціальної інтеграції обумовлена виконанням соціального контракту, про який йдеться в положеннях про соціальне забезпечення.

5. Термін участі в клубі соціальної інтеграції визначається індивідуально з кожним учасником.

5а. Завершення участі в клубі соціальної інтеграції підтверджується сертифікатом, який видається безпосередньо організацією, що проводить клуб соціальної інтеграції.

6. Створення та діяльність клубів соціальної інтеграції може бути сфінансована:

- 1) за фінансової підтримки Європейського Союзу;
- 2) за рахунок грантів з власних доходів муніципалітету, в тому числі тих, що виділяються на програму профілактики та вирішення проблем з алкоголем;
- 3) за рахунок субсидій з державного бюджету з відомчих програм розвитку центрів та клубів соціальної інтеграції, зазначених у статті 18с.

7. Клуб соціальної інтеграції може здійснювати заходи соціальної інтеграції для безробітних, спрямовані на формування активної позиції в соціальному та професійному житті, як зазначено в частині 5 статті 62а Закону від 20 квітня 2004 року "Про сприяння зайнятості та інститути ринку праці".

8. Реалізація заходів, зазначених у пункті 7, та їх фінансування здійснюються відповідно до:

- 1) договору, зазначеному у пункті 7 статті 62а Закону від 20 квітня 2004 року про сприяння зайнятості та установи ринку праці, у випадку клубу соціальної інтеграції, що знаходиться у віданні муніципалітету, або
- 2) договору, зазначеному у ст. 62а п. 11 Закону від 20 квітня 2004 р. "Про сприяння зайнятості та установи ринку праці", у випадку клубу соціальної інтеграції, яким керує суб'єкт, зазначений у ст. 3 п. 2 п. 3.

9. Пункти 3-5 не застосовуються до діяльності клубу соціальної інтеграції, зазначеного в пункті 7.

<10. Заходи з професійної та соціальної реінтеграції можуть здійснюватися клубом соціальної інтеграції в інтересах працівників, зайнятих на соціальному підприємстві, як зазначено в Законі про соціальну економіку від 5 серпня 2022 р.>. Доданий пункт 10 до статті 18 набуде чинності 30.10.2022 (Законодавчий вісник від 2022 р., п. 1812).

Стаття 18а. 1. Воєвода веде реєстр клубів соціальної інтеграції.

2. Запис до реєстру вносить воєвода, до юрисдикції якого належить місце діяльності клубу соціальної інтеграції, на підставі повідомлення суб'єкта, зазначеного в абзаці 1 статті 18, протягом 30 днів з дня отримання повідомлення.

3. Заяви, про які йдеться в пункті 2, подаються на формулярі заяви, форму та обов'язкові додатки до якого визначає відповідний міністр у справах соціального захисту шляхом постанови, з урахуванням необхідності отримання та збору достовірних та повних даних про місця та суб'єктів, що ведуть клуби соціальної інтеграції.

4. Суб'єкт, зазначений у частині 1 статті 18, зобов'язаний у разі припинення діяльності клубу соціальної інтеграції повідомити про це воєводу в письмовій формі не пізніше, ніж протягом 30 днів з дня припинення діяльності клубу соціальної інтеграції.

5. Якщо воєвода визнає, що клуб соціальної інтеграції припинив свою діяльність або було зроблено повідомлення, зазначене в пункті 4, воєвода вилучає клуб соціальної інтеграції з реєстру.

6. Клуб соціальної інтеграції подає воєводі щорічно, не пізніше 31 березня, звіт, що містить інформацію про:

- 1) працівників, в тому числі:
 - а) їх кількість,
 - б) робочий час і основа зайнятості;
- 2) особи, які беруть участь у клубі соціальної інтеграції, з урахуванням розподілу за групами осіб, зазначеними у статті 1.2, у тому числі:
 - а) їх кількість,
 - б) кількість осіб, які досягли результатів соціальної та професійної реінтеграції, включаючи працевлаштування після завершення участі в клубі соціальної інтеграції;
- 3) реалізовані заходи у сфері соціальної та професійної реінтеграції разом із їх наслідками;
- 4) рахунки грантів, наданих за попередній рік.

7. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, може визначити своїм розпорядженням зразок звіту, зазначеного в пункті 6, керуючись необхідністю стандартизації поданих звітів.

Стаття 18б. Воєвода щорічно, не пізніше 30 квітня, подає міністрові, відповідальному за соціальне забезпечення, інформацію про кількість зареєстрованих клубів соціальної інтеграції станом на 31 грудня попереднього року.

Стаття 18в. Рада Міністрів подає до Сейму та Сенату Республіки Польща кожні три роки, не пізніше 30 вересня, інформацію про функціонування центрів та клубів соціальної інтеграції.

Стаття 18ва. 1. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, може розробляти відомчі програми розвитку центрів і клубів соціальної інтеграції та надавати фінансову

підтримку цим програмам.

2. Положення Закону від 24 квітня 2003 року про суспільно корисну діяльність та волонтерську роботу застосовуються відповідно до відбору суб'єктів, що реалізують програми, згадані в частині 1.

Розділ 7а

Рада Соціальної Зайнятості

Стаття 18г. 1. Рада з питань Соціальної Зайнятості діє при міністрі, відповідальному за соціальне забезпечення, як консультативно-дорадчий орган з питань соціальної зайнятості.

2 До компетенції Ради Соціальної Зайнятості входить:

- 1) надання висновків щодо законопроектів та ініціювання змін до законодавства у сфері соціальної зайнятості;
- 2) підготовка експертних звітів за окремими напрямками соціальної зайнятості;
- 3) надавати міністру, відповідальному за соціальне забезпечення, періодичну інформацію про свою діяльність;
- 4) отримувати та надавати висновок Міністру, відповідальному за соціальне забезпечення, щодо клопотань про нагородження спеціальними відзнаками за видатні досягнення у сфері соціальної зайнятості.

Стаття 18д. 1. Рада Соціальної Зайнятості складається щонайменше з 15 осіб, які представляють суб'єкти соціальної зайнятості, органи управління, громадські та професійні організації.

2. Члени Ради Соціальної Зайнятості призначаються з числа представників, зазначених у пункті 1, міністром, відповідальним за соціальне забезпечення, строком на 3 роки.

3. Члени Ради Соціальної Зайнятості виконують свої функції на громадських засадах.

4. Роботодавець зобов'язаний звільнити працівника від роботи для участі в засіданні Ради Соціальної Зайнятості. На час відгулу за працівником зберігається право на винагороду, визначену відповідно до правил, що застосовуються для розрахунку винагороди за щорічну відпустку.

4а. Члени Ради Соціальної Зайнятості мають право на відшкодування витрат на проїзд відповідно до правил, викладених у положеннях, виданих відповідно до статті 77⁵ § 2 Закону від 26 червня 1974 року. - Трудового кодексу (Законодавчий вісник за 2020 р., поз. 1320 і за 2021 р., поз. 1162) з бюджету міністра, відповідального за соціальне забезпечення.

5. Витрати, пов'язані з діяльністю Ради Соціальної Зайнятості, покриваються з бюджету

міністра, відповідального за соціальне забезпечення.

6. Рада Соціальної Зайнятості може за згодою міністра, відповідального за соціальне забезпечення, запрошувати експертів та інших осіб, які не є її членами. Пункт 4а застосовується до участі запрошених осіб у засіданнях Ради.

7. Міністр, відповідальний за соціальне забезпечення, своїм розпорядженням визначить порядок висунення кандидатів у члени Ради Соціальної Зайнятості, організацію та порядок діяльності Ради, беручи до уваги принцип колегіальності та субсидіарності роботи Ради.

Стаття 18е. Суб'єкти, зазначені в статті 18.1, повинні обробляти дані учасників клубів соціальної інтеграції, в тому числі дані, що включають ім'я та прізвище, номер PESEL, дата народження, адресні дані, сімейний стан, освіта, досвід або професійна кваліфікація, етнічне походження, стан здоров'я, наявність залежностей, судимості, обвинувальні вироки, а також інші рішення, винесені в судовому або адміністративному порядку, ім'я та прізвище, номер PESEL, дата народження, адресні дані членів сім'ї або законного представника, в обсязі, необхідному для проведення професійної та соціальної реінтеграції.

2. У зв'язку з обробкою особистих даних з метою професійної та соціальної реінтеграції суб'єкти, про які йдеться в статті 18 пункті 1, виконують зобов'язання, передбачене статтею 13 пунктами 1 і 2 Регламенту 2016/679, шляхом розміщення інформації, про яку йдеться в статті 13 пунктах 1 і 2 Регламенту 2016/679, на видному місці в будівлі, де здійснюється діяльність з професійної та соціальної реінтеграції.

3. Про обмеження, зазначене в пункті 2, адміністратор даних повідомляє особу, яка стосується даних, не пізніше першої дії, спрямованої до цієї особи.

4. Заходи безпеки, що застосовуються адміністратором даних для захисту персональних даних, складаються щонайменше з:

- 1) дозволяти обробку персональних даних лише особам, які мають письмовий дозвіл, виданий адміністратором даних;
- 2) письмове зобов'язання осіб, уповноважених обробляти персональні дані, зберігати їхню конфіденційність.

5. Суб'єкти, зазначені в статті 18.1., зобов'язані зберігати конфіденційність всієї інформації та даних, отриманих під час здійснення діяльності з професійної та соціальної реінтеграції.

Розділ 8

Зміни до чинних положень та перехідні і прикінцеві положення

Статті 19-28 (пропущені)

Стаття 29 Цей Закон набирає чинності через 30 днів з дня його опублікування³⁾, за винятком статті 22.1., яка набирає чинності 16 липня 2003 року.

3)Закон був прийнятий 14 липня 2003 року.